

In memoriam Mijo Korade (1947–2020)

Na svetkovinu Svih svetih, 1. studenoga 2020. godine, u 74. godini života preminuo je dr. sc. Mijo Korade, profesor emeritus. Profesor Korade bio je dugogodišnji suradnik Povijesnog društva Križevci, koji je kao autor i kao recenzent sudjelovao u izdavanju *Crisa: časopisa Povijesnog društva Križevci*. U koautorstvu s Dejanom Pernjakom u 17. godištu tog časopisa obavio je članak »Hrvatski isusovački misionari i pokušaji unije s pravoslavnima od 16. do 19. stoljeća«, a kao rezultat izlaganja na znanstvenom skupu *Grkokatolički biskupi i utjecaj grkokatolika na razvoj Križevaca* održanom u Križevcima 2015. godine u organizaciji i suradnji Povijesnog društva Križevci, Hrvatskog instituta za povijest i Križevačke eparhije. Tijekom 2016. godine održao je referat na znanstvenom skupu *Od ilirizma do Bachovog apsolutizma: Mirko Bogović i njegovo doba u sjeverozapadnoj Hrvatskoj*, koji je Povijesno društvo Križevci organiziralo u suradnji sa Zavodom za znanstvenoistraživački i umjetnički rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti Koprivničko-križevačke županije. Iste je godine u Svetom Petru Orehovcu predstavio svoje dvije knjige: *Paragvajska pisma i Istraživači novog obzorja*. Početkom 2017. godine izlagao je na okruglom stolu o djelovanju pavlinā na križevačkom području, a koji se održao u Osnovnoj školi Sveti Petar Orehovec. Sudjelovao je na tribini i na predstavljanju dviju knjiga o Mari Matočec autora Vlatka Smiljanića, održanima u veljači 2018. godine. Nakon toga je u Miholcu predstavio knjigu dr. sc. Ivana Peklića *Hrvatski svetac Sveti Marko Križevčanin*, dok je u rujnu sudjelovao na znanstvenom skupu *Osmansko Carstvo i Križevci: sukobi, utjecaji i posljedice*. Krajem listopada 2019. godine izlagao je i na skupu *Znameniti Križevčani 19. stoljeća*.

Mijo Korade rođen je 11. rujna 1947. godine u Delkovcu, općina Lobor u Hrvatskom zagorju kao četvrto dijete. Magistrirao je i doktorirao na Fakultetu crkvene povijesti Papinskoga sveučilišta Gregoriana u Rimu. Predavao je povijest u gimnaziji Nadbiskupskoga dječakog sjemeništa u Zagrebu. Na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu bio je profesor crkvene povijesti. U Povijesnom zavodu Družbe Isusove u Rimu bio je urednik i autor natuknica u enciklopedijskom djelu *Diccionario histórico de la Compañía de Jesús*. Bio je suosnivač i prvi pročelnik Hrvatskoga povijesnoga instituta u Beču. Na Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu vodio je projekte *Hrvatska latinistička historiografija*, *Historiografija hrvatskoga redovniš-*

tva u XVII. i XVIII. stoljeću i Civilna Hrvatska ranoga novovjekovlja – politički, društveni i kulturni aspekti.

Od 1997. godine predavao je na današnjem Fakultetu hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Bio je voditelj preddiplomskoga, diplomskoga i poslijediplomskoga doktorskoga studija povijesti. Bio je glavni urednik znanstvenih časopisa *Vrela i prinosi*, *Gazophylacium* i *Tkalčić*. Bio je mentor na deset doktorskih radova. U srpnju 2019. godine Senat Sveučilišta u Zagrebu jednoglasno ga je izabrao za profesora emeritusa. Imao je i priznati međunarodni te domaći znanstveni status, jer je istražio brojne teme i osvijetlio neistražene aspekte hrvatske povijesti. Istraživao je hrvatske preookeanske misionare i istraživače 17. i 18. stoljeća te prvi ukazao na dotad posve nepoznate istraživače Južne Amerike. Prvi je istraživao filozofsku i prirodnoznanstvenu djelatnost hrvatskih profesora na inozemnim učilištima u 18. stoljeću. Istražio je i osvijetlio brojne nepoznate ili malo poznate vidove i osobe u kulturno-znanstveno-vjerskim vezama Hrvatā s drugim europskim zemljama od 16. do 19. stoljeća. Osim toga, napisao je i objavio brojne radove o vjerskim djelatnostima u hrvatskim krajevima tijekom druge polovice 19. stoljeća. Nadalje, objavio je brojne priloge o povijesti starije hrvatske kajkavske književnosti i o vjersko-prosvjetnoj te kulturnoj povijesti sjeverozapadne Hrvatske 18. i 19. stoljeća, a pridonio je i istraživanju povijesti isusovaca u Hrvatā. Naposljetku, napisao je i objavio četrnaest knjiga i više od stotinu znanstvenih i stručnih članaka.

Dejan Pernjak